

Akin inge, vegye magára!
6

Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 inggel díjazott pályázat!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Feketéző pékek kara: No nézd csak, ez a fránya Vas Zoltán kivette a szánkából a kenyeret!

70
MIL

Itt a beiratkozás ideje

Slachta mama: Pistikét tessék az elsőpadba ültetni, mert kicsit rövidlátó.

Egy betegesen törpe ratler

Kutyajenyésztő társaságban folyik a díszelés.
— Tudjátok, — mondja egy tenyésztő — van nekem többek között egy törpe ratlerem, hát én már sok törpe ratlert láttam, de ilyen picit még sohasem. Az egész kutya eltűnik a markomban, ha rácsukom az aklópet.
— Az semmi, — tromfolja le a másik tenyésztő — nekem van többek között egy törpe ratlerem, az olyan kicsi, hogy ha egy bolhát szed fel akkor nem a kutyának van egy bolhája, hanem a bolhának van egy kutyája.

A „beszélő“

avagy
ilyen volna egy rádióközlötítés a műsritágról

A BESZÉLŐ (sebesen pergő nyelven): Kedves hallgatónk, itt áll előttünk Attila öfelsége, a hűnök nagy királya, idekérte a lángeszű Archimedes urat és már közlekedik ruganyos lépésekkel a minden dícsért jeltől megszegyenítő Shakespeare mester is. Belekábulunk a szédítő gondolatba és elszédülünk a kábító lehetőségektől: most végre a leghitelesebb forrásokból tudomást szerezhel az emberiség olyan titkokról, amelyeket évszázadok, sőt évezredek óta haszatalanul igyekezünk megfejteni!

AZ EMBERISÉG (közelebb húzza székét a rádióhoz):

A BESZÉLŐ: De ne szaporítsuk a szót, kérjük is meg mindjárt Attila öfelségét, hogy szíveskedjék tájékoztatni minket: mi igaz abból az orrvérzés-históriából?

ATTILA (mély hangon, megfontoltan): Orrvérzésem nekem valójában...

A BESZÉLŐ (közvetlenül): Igen, igen, felséged vérmes ember volt, többször is kapott orrvérzést s egy szerencsétlen véletlen folytán a nászéjszakáján is... Felség, fogadjá az egész emberiség legmélyebb együttérzést...

ATTILA (sértelt hangon) Mondom, orrvérzésem...

A BESZÉLŐ: Most még azt is kegyeskedjék közölni, hol helyezték örök nyugalomra?

ATTILA: Ott, ahol a...

A BESZÉLŐ: Keresztük már Lengyelországban, Ausztriában, Franciaországban, Itáliában, a legvalószínűbb azonban, hogy Szászországban...

ATTILA (magához próbálja hódítani a szót): Hogy egyesapásra elintézzük...

A BESZÉLŐ: Arany, ezüst, majd vaskoporsókat lettek, a sírásokat elámultatták a Tiszán félre vezetőék, a közönséget lenyilagták, Gárdonyi gyönyörűen írja, olvassa el felséged... Hát nagyon köszönjük, forduljunk most Archimedes mérnök úrhoz és kérdezzük meg tőle: mi igaz abból, hogy furdókádban ülve fedezte fel híres tételét s örömben ruha nélkül rohant végig a városban?

ARCHIMEDES (pékony, öreges hangon): Hát kérem, az tulajdonképpen úgy volt, hogy...

A BESZÉLŐ (teljesen): Ó, igen, igen, megértjük, nagyszerű pillanat lehetett, amikor fellobbant a mérnök úr fejében a vízben a felfedezés szikrája! A mi diákkorunkban még énekelve rögzítették az ön remek tételét a nebulók emlékeztetőbe. (Énekel.) Vízbe mártott minden test, kisangyalom.

A súlyosb: annyit vesz, kisangyalom...

ARCHIMEDES (kísérletezik a megszólalással): Az úgy volt, hogy...

A BESZÉLŐ: Nohi turbare! (Tovább énekel.) Amennyi az állaja — Kiszorított víz súlya kisangyalom... Nagyon köszönjük... s most még a külön Shakespeare mesterhez fordulunk, hogy döntse el végre a nagy kérdést: ő írta-e a neve alatt fennmaradt műveket vagy Bacon?

SHAKESPEARE (daltimos hangon, könnycseppel): Két szóval...

A BESZÉLŐ: Felfedezték ugyanis, hogy a mester magukban a műveiben megírta: nem ő írta őket. Egyes belüket más belüfpissal szedelték, s ezeket egybeolvasva megkapjuk a kijelentést, hogy nem ő írta... azaz ő írta, hogy nem ő írta... vagyis végeredményben ő írta... érti, mester? Most pedig még egyszer megköszönve, hogy szívesek voltak részletes és kimerítő választ adni mindazokra a kérdésekre, amelyeket évszázadok, sőt évezredek óta haszatalanul igyekezett megfejteni az emberiség, s amelyek most már teljes világosságban... a maguk leplezetlen valóságában... (S még öt percig beszél, mert csak 16.45 óra, a közvetítésnek viszont 16.50-ig kell tartania).

AZ EMBERISÉG (elragadtatással kiáltja a rádióhoz): Remek svádája van ennek a Krisztusnak! Elvezet hallgatónk! Leszkay András.

OLCSÓBB lett az EDÉNY!

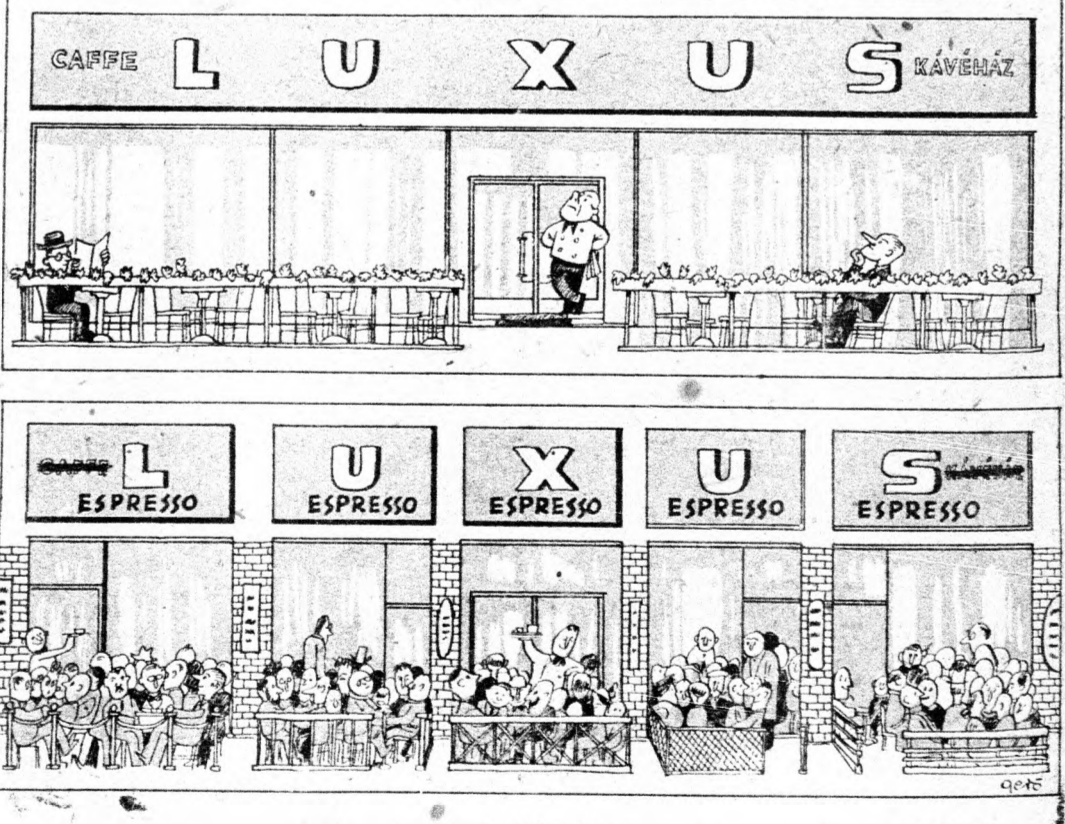

Munkaversenyben a francia miniszterelnök!

(Páris, 1948. január-december.) A francia főváros az utóbbi hetekben a miniszterelnöki munkaverseny lázában ég. A szakmában dolgozó kiváló szakmunkások egymást mülkák felül a norma leszorításában.
Blumnak még félv kellett ahhoz, hogy szociális intézkedések keretében megleg vérfürdőt biztosítson minden gyári negyedben, de az utána következő Schuman, már röpké néhány hónap alatt oly mélyre szorította le az életszínvonalat, hogy az amerikaiak az előzők kintünetésre szerveztették fel.
Marie azután mindenkit túlszárnyalt. Nem ismert halárt, ha arról volt szó, hogy kormányába mennyi politikai selejtet vegyen be. Alig egy hónapra volt szüksége és elődjének ársági tükait felhasználva, olyan eredményeket ért el, aminek alapján ma már nyugodtan ülhet Truman háberán.
Még egy-két nap es is mér a szorgalmas Schumann áll a préségnél, akiknek a kezében csak úgy ég az ország. Néhány hétre lesz már csak szükségé, hogy messze elmaradjon mögötte akár maga Bevin is, aki pedig a konkurrens cég legjobbinevű hazatartói közé tartozik.
Schuman után már egy olyan miniszterelnök jöhet csak, aki egy-két napig lesz a hivatalában és mégis fölkétesen tönkretesz az országot.
Elkészült ezentelül egy olyan ésszerűsítési terv is, amely teljesen kiképesíti a folyamatból az emberi munkaerőt és egyszerűen megnyomnak Washingtonban egy gombot, mire Franciaország rekordidő alatt éhenhal. Ertesülésünk szerint az elnökválasztás előtt Trumanék nagyon megnyomják a gombot.
Czornakbela

Egy kávé, aki ismeri a pestieket

Az egyenlőtlen oldalú háromszög

Már évek óta az egész város apraja és nagyja tudja, hogy Viasz Sándorné csak azzal nem eszálja meg a férjét, akivel nincsen kedve, csupán egy valaki nem tudott erről. Viasz Sándor, mert neki valahogy elkerülte a dolog a figyelmét. Azonban Viasznak egy jó barátja, akivel Viaszné nem volt hajlando viszonyt kezdeményezni, megszajálta a szegény férjet és közölte vele, hogy a felesége nem ment hozzá, hanem éppen ellenkezőleg.

Viasz Sándornak szemet jött a fejébe a gondolat és bár meg volt győződve felesége macskolótan tisztaságáról, mégis úgy döntött, hogy csapdába csalja a megkerült némbert. Ez ebből egy szép napot vitte el, azzal, hogy Debreceenbe utazik horgászni, de azután huszszor megrögzte az állomás épületét és majdanul hazatoppant.

Amint belépett felesége hátszobájába a következő dolgok történtek a szobában:

A felesége zihált állapotban, legszébb időpontjában felmász az ágyban és málnaszőlőt ivott egy közös szalmaszállal a helyből kifutódrásszal, aki ugyanúgy az ágyban terült el, de Viasz Sándor piszmáit viselte és arcán szájalakú letétek voltak láthatók. Egyébként az eljellezőképpen kis hargulatámpa égett, a szobahőmérséklet megjelölésen kellemes volt.

Viasz Sándor váratlan megjelenésekor az ágyban tartózkodó fiatalok egy pillanatra elcsapádkáltak, de azán mérgesen csattant fel Viaszné hangja:

— Ahé! — kiáltotta oda férfinek maró gunnyal — Szóval kénekedz utánam! Kénekedz, mint egy utolsó eszikefogó! Azt hazudol, hogy elutazott Debreceenbe, papmátokodsz, jászod a szerelmes férjet, de közben kénekedz, ahaz terveket főzöl ki Rendben van Sándor, csak kénekedz! Csak eszálj magadól bolondot! ... A szegény asszony hangja elcsuklott.

Viasz Sándor néhány ellenvetést akart megkockáztatni, de a felesége máris lerohanta:

— Mert neked elég, — fáradt elkecseregetten férére — ha valaki elkezd roham pletykálni, máris elhiszel mindent, ellenséggé szaglászol utánam, hazudsz össze-vissza utazásról, aztán jön a sirásvívás megbánás, amikor rádöbbenés, hogy mit követél el aljasságodban...

— Pardon! — jegyezte meg a nőfied-rász — Nekem sajnos, már nememkölt.

Azzal kiszállt az ágyból, felvette Viasz papucsait, a fürdőszobába lépett, s hal-lani lehetett nemokára amint valamilyen kárazók a meleg tüss alatt.

Viaszné halkán sírdogálni kezdett, Pista pedig lélepett a fürdőszobából, felhúzza az antiópepítőt és odaszállt az asszonynak.

— Hétfőn a szokott helyen.

Azzal kőszönt a zavartan köhögő Viasznak és távozott, Viaszné közben már úgy sírt, de úgy, hogy csak fázt a székács kis testét.

— Egy ilyen nyomorult rendőrkutyához sokkal inkább bűnök maradni — sziszegte — A kémekek szemben sehol nincs kémelet, mert a kémekeknek visz-szatosszítób dolog nincs a földön.

Viasz puha szíve elszorult és egy bátorulán lépést tett a könnyben úszó ágy felé.

— Menj innen! — sikította az asszony — Ne is lésszálak, te gyanakvó ördög! Hozzám ne mély nyúlni piszkos kezredel! Fémfőnök! Spont! Kekszakáll!

— De fiacskám!

A többi nem érdekés.

Viaszné alapszámban Józsi báty asszony volt namer megbocsátott a férjének Viasz, pedig megígérte, hogy többet nem fog utána kémekegni, ígérte, hogy is tartotta és érdekes volt, mert ettől kezdve nem is taposztálta a feleségét hasonló esetre. Kishont Ferenc

Az Őszi Vásáron minden részletre kapható

Gyere Pistike, veszek neked egy turbinót. Miért nem forgót veszel mama? Mert azt nem adják részletre.

Ezen a viccen mulat ma Spanyolország

Két munkás megy a madridi utcán. Egyszerre csak megpillantják a magasban Franco repülő gépét. Az egyik munkás lelkesült hangon kiáltja: — Ó, mily pompásan szeli a levegőt! A társa ráförmed: — Bolond vagy? Az ő gépét dicsered? En nem dicserem En... elkiabálom!

— Moss meg a pálad, Lajos!
— Mi az? Már megint strandra megyünk?

Arccal a ragón felé

Szabad felkernem, ont egy nagy és fel...
Hosszú út...

Ludas Matyi NYUGTA-ládája

Kukucz Marcsi hűb-szakos személszedője, 1945. júl. 7-i levezőjéből panaszkodott, hogy a Lauter cégnél vásárolt szegfűpalának alig tartál-maznak vitamint. Most a Lauter cég szíves tudomá-sára hozza, hogy a váárolt szegfűpalánák csak eszál-tésre voltak alkalmasak és a fogyasztásra külön ese-megszegfűt tartanak.

A Nyuszek-köröz 3. sz. alatti lokosoknak a hullár-vasut utasainak túhaszopet-ikolizálásai miatt történt aug. 5-i megkeresésre a BSZKRT közli:

Szept. 20-án új állam-szajaratot indít Ohuda felé a doigzók részére.

Viprak Ernő, kávéillet-velnykicsésző aug. 21-i sraival panaszkodott kros-tikus behurutja miatt. Az ott most állalunk tudatja de, hogy a behurut lyak-an 10-12 vizig is eszt!

Kuláksors

Dr. Donóth államtitkár: A nadrágszíjat öt lyukkal beljebb! Egy... Kettő...

Számozatlan ülőhelyek a moziban

IDEGES EMBER

nyilatkozata

Közlöm mindazokkal, akik azt hiszik, hogy én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot, hogy nem én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot. Aki engem még egyszer megró, megfenyeget, megdicsér vagy megcsodál azért, mert én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot, arra én hosszú hegyes tört mártok új szívébe, s akkor majd megtanulja, hogy nem én szerkesztem a rádióban a Zenopotámiai Séták című rovatot. Enneképpen kijelentem, hogy nem szoktam sétálni Zenopotámiában Zenopotámiától nem is ismerem, ha szembejöv velem, átmennek a másik oldalra. Zenopotámiában Tabi Ervin és Gyöngyi László szokott sétálni, én viszont sem Ervin, sem Gyöngyi nem vagyok, nem voltam és nem leszek. Ennek ellenére naponta találkozom ismerőssel, aki engem összetéveszt velük, és megkérdi, hogy mi is volt az a plimplim plamplam trükk, amit a római minoriták-rézjávózene-kara játszott vasárnap délelőtt a rádióban, nagyon szép volt. En érre magyarul kezdem, hogy a Zenopotámiai tágyalogó nem én vagyok, hanem Ervin keresztneve kollégám, de a magyarul is ismerősömet már nem érdekl, tovább megy és sok esetben leléti egész hátralevő életét abban a hiszemben, hogy én szerkesztem a rádióban stb. stb.

Iráhatok én nyolcfejevénos verses drámát, megkaphatom a Nobel-díjat, feltalálhatom a penicillin elleneszerét — engem akkor is csak azzal fognak illetni, hogy én szerkesztem a rádióban a stb. stb. Hát én nem akarok idegen lemezekkel ékeskedni, én csak egy bolhájú humorista vagyok, ne lévezzenek enoem folyton össze, van énnekem elég bajom ugyis. Rövidesen felszereltek a Gellérthegyre egy szédítő nagy megafont és abba naponta háromszor bemondom, hogy nem én szerkesztem a Zenopotámiát. Aki pedig azután is gratulálni fog nekem a Beethoven IX. szimfóniájához, annak egy perccel tovább szoritom a torkát, mint ameddig bírja. Nna.

TABI (aki nem Ervin) LÁSZLÓ (aki nem Gyöngyi)

Tudomásul vettm:

a Lutas Matyi olvasója

Darvas Szilárd:

Maturek és a Marshall-terv

Paculák a József-körül és a Baross-utca sarkán hosszasan elbeszélgetett Maturekkel. Nagyon jól megértették egymást, mert körülből egyforma hülye emberek voltak és így nem kellett leütnök, hogy az esetleges növekedés nézeteltérésre ad alkalmat. Politikailag viszont itt-ott különböztek, mert Paculák Tiszta-párti volt, Maturek pedig Kossuth-párti, amiben az sem zavarta őket, hogy időközben eltelt két világháború és ezerkilencszáznegyvennyolcat írtak. Azért hozzájuk is eljuttattak az új idők új dalai, így történetesen, hogy a beszélgetés végén mindenféle anyagi bajokkal kapcsolatban Paculák megjegyezte: — Minden másképp lenne, ha be tudnánk jutni a Marshall-tervbe. Lenne kölcsön, meg minden... Ezzel elment, bogarat rakva Maturek fejébe, aki szintén hallott már erről a tervről valamit, csak azt nem tudta, mit. Tudta, hogy nagy tülekedés van körülötte, állandóan arról beszélnek, hogy ki kap és ki nem kap kölcsönt és tendikivül idegesítette, hogy Paculák esetleg bejut a Marshall-tervbe, ő meg nem.

Itt tartott gondolataiban, miután a Rákóczi-út és Hársfa-utca sarkán összejött Kerekessel, akinek három hónapja tartozott kétszáz forinttal és aki úgy viselkedett, mintha ezt egy életen át nem akarná elfelejteni. Most is így kezdte: — Mondja, Maturek, mi lesz a pénzemmel? Maturek benne volt a kutyaszorítóban, mert már az összes kifogásokat elköptatta, szerencsére eszébe jutott a Marshall.

— Megkapja, Kerekes úr — mondta — beutaltak a Marshall-tervbe az OTI útján és nagyobb kölcsönt kapok. Két-három ezer forintot.

— Na ne beszéljen — álmélkodott Kerekes és fogalma se volt arról, hogy

mi az a Marshall-terv. — És ki kaphat abból? Maturek óvatos lett. — Nein könnyű dolog, Szegénységi bizonyítvány kell hozzá, meg minden. Jelzem, a Paculák is elő van egyezve, epi az előbb mondta.

— A Marshall-tervbe? — Ábba. — Ez az a hároméves? — Igen. De két és fél alatt is vissza lehet fizetni. Benne volt a lapokban.

Maturek folyékonyan hazudott, mert tudta, hogy Kerekes is hülye, innen adódott a barátságuk.

— Mondja — kérdezte újra Kerekes — nem tudna összehozni velem? — A Paculákkal?

— Nem. A Marshall-lal. M nek nemjünk a lábhoz, mikor a fejhez is mehetünk, nem igaz? Maga biztos ismer valakit ott a kölcsönügyi minisztériumban?

Maturek, aki közgazdaságitag koránt sem volt olyan agyalágyult, mint politikailag, nyomban kapcsolt. Ugy döntött, hogy összehozza Kerekést és a Marshallt.

— Hajlandó volna áldozni ebben az ügyben? — kérdezte

— Hát sokat nem... — Adjon egy százast és legyen holnap délután négykor a Meteor-kávéházban

— mondta határozottan. — Ott találkozunk a Paculákkal és hármashat átme gyünk a Marshallhoz.

Kerekes átadta a pénzt és megkérdezte: — Tulajdonképen mi ez a Marshall?

— Tervező, de állami megbízatása van. Szóval nem kell félni, tiszta ügy. Csak arra kérem, ne szölgön senkinek, mert ez lélig-meddig kijárásnak számít.

Kerekes megsküdtött, hogy hallgatni fog, majd szétváltak. Maturek lassan balagott hazafelé és nem is sejtette, hogy ő az egyetlen ember, aki sohasem volt fasizta és mégis a Marshall révén jutott pénzhez.

Emprimé és paradicsomszössz

— Egy kis türelmet kérünk asszonyom, már vasaljuk.

Az eszpresszó-démon nem változik

— Szimplát kértem!

AZ ÚJ TANÉVRE ne felejtse el megvenni gyermekének a leghasznosabb zsebkönyvet

PAJTÁS DIÁKNAPTÁRT!

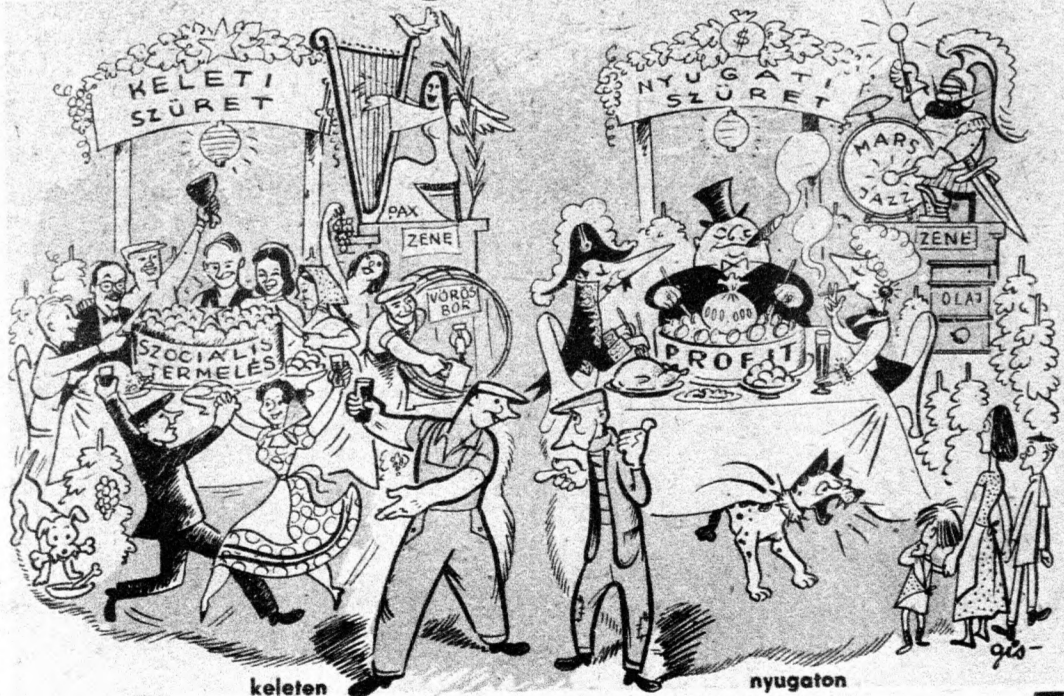
128 oldal tele tanulságos tudnivalókkal, szórakoztató olvasmányokkal. Ara 1.50 Ft. Kapható minden újságüzemnél, dohányos-boltban és BUSZ-pavilonban.

Rabnak is lehet jó szíve

— Aggódom magáért, felügyelő úr, hogy így összehülyeselve megyünk be. Mondja, fogják tudni, hogy nem én viszem be magát, hanem maga engem?

Jó a hangulat a szüret után

keleten

nyugaton

Bill Gordon

**Ötözörös rablógyilkos
nyomra vezetője
80.000 \$
JUTALOMBAN RÉSZESÜL!**

Philmith
SHERIFF

VASARI

Bill Gordon

**Azonnal
Jelentkezzék!
FONTOS DIPLOMÁCIAI
KÜLDETÉS VÁRJA!**

EUROPÁI
KÉTKÖZPONT

**Akinek inge
regye magára!**

„Akinek inge, vegye magára” című rejtvénysorozatunk utolsó feladatjaként keresztrejtvényt közlünk. A keresztrejtvény megfejtéseként elegendő beküldeni az abba foglalt vice-esztonóját, vagyis a vízszintes 10. és függőleges 11. sorokat. A pályázók között ezúttal is 50 körre foglunk sorsolást ki. A pályázat feltételei ezek:

1. A megfejtést box ezüzlapon kell közölni. Berfűzésben postára adni megfelelően cíveztetve.
2. A megfejtéshez mellékelni kell a lapunk címlapján található szelvényt.
3. A pályázatnak tartalma kell a pályázó teljes nevét és pontos címét, valamint közölni kell a pályázónak azt is, hogy hányas számú inget szeretne nyerni.
4. Jelen számban közölt rejtvényünk megfejtési határideje: szeptember 11. Az e napon postára adott pályázatokat még figyelembe vesszük. A helyes megfejtést és a nyertesek neveit 38 számunkban fogjuk közölni.
5. A pályázatok erre a címre küldendők: Budapest, V. Honvéd-utca 10. szám.

— Halló, Amor házasságközvetítő iroda? Hallja, maguk alaposan részlettek engem! Azt mondták, hogy a hölgy, akit ajánlanak, 152 centi magas.

— Na és?

— Vízszintes 10., függőleges 11.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
32									
33									
34									
35									
36									
37									
38									
39									
40									
41									
42									
43									
44									
45									
46									
47									
48									
49									
50									
51									
52									
53									
54									
55									
56									
57									
58									
59									
60									
61									
62									
63									
64									
65									
66									

- VÍZSZINTES:**
2. Kinondott betű
 4. Makulatlan
 12. Akiket Amerikában üldöznek
 14. Füg. németül
 16. A kolesán fedezete
 17. Felcségem hátyja
 18. Nevelek azokat, hanem...
 20. Széleség
 21. Népszerűk
 22. „Telenkuzal” = tes. tunkben
 23. T. K. Y.
 24. Limit, rövidítése
 26. Hovafajta
 28. Ezredéje
 31. Tövisrasi „ó”
 32. Férje
 34. A „Golf” is ez
 38. Számnev
 39. Budapesti Nemzetköz. Viasz
 40. Fényvétel-áras
 41. Komáromi község
 43. Időgen női név
 44. A Kaspi-tenger is ez
 45. Déli-keleti folyó
 46. Tallár
 49. Viasz mássalhangzoi
 50. Ez a többi rövidítése
 51. Mesél, angolul
 52. Fala, Vár közelében
 56. Türelmes, latin szóval
 57. Működés
 66. A Gallium vegyjel
 61. Géza paratlan betűi
 65. Perikles felesége volt
 66. Foghús
- FÜGGŐLEGES:**
1. Bármelyik perchen indulhat
 2. Időgen férfinev
 3. Kossuth idevalói volt
 4. T T S
 5. Szeplős magyar nyelvtani fogalom
 6. Ilyen a jég
 7. Az utolsó betű
 8. Vagyontörő szolgálatos név
 9. Nyugati gót irány volt
 12. Széltűző, keneteljesen
 13. N M A
 15. Fordított német betű
 16. Az USA Colorado államának fővárosa
 17. Házasság
 27. MacDonald (film) keresztneve
 29. A 16 patját véd
 30. Az X-szögnek fedezője
 33. Törzsvégi
 34. Diskoszoború fa lehet ilyen
 37. M B
 38. Olasz név
 39. Zenei művés (szélesen, lezárt)
 48. Berzsenyi, tréfa szav
 52. Ázónus betűk
 54. Berkezes
 55. Több spártai király neve
 56. Flúbececs
 58. V A P
 62. Szőlőszeg
 63. ... rókabőr
 64. Fordított betű

Megérkezett a vastüdő

Chorin Ferenc támogatja az Amerikai Magyar Népszavát

Ez után szerelmi vallomás

Micsoda kérdés

Francia sorsjáték

Szív küldi szívnek szívesen

— Hogy lehet az pek urak, hogy a...
— Már bocsránál járok, de...
— Hogy razzia lesz?

— Mindjárt kettőt húzunk ki, elnök úr, hogy...
Hiába lett olcsó az iskola — Mindszenty nem tanul!

Túlzott diszkrét
Közkeletiség...
vendő...
nemrég...
rába...
feleségét...
Amikor...
lőba...
a szobalány...
rét:
— Nagyon...
magyar...
lőse...
a szállóba...
nászutasok...
vagyuk

PÁLYIENŐ
— Ime...
ha csendesen

Csak feltételek
A sziget sport...
teljénest...
tolt...
az ugrótorony...
szébbnél...
ugrik...
Mindenkinek...
produkció...
kül...
elragadtatva...
— Nagy...
je...
évek...
lenni...
és...
nem...
gasban...
társág...
is...

A wroclawi konferencián

— Jó, hogy jön Truman úr! Épp magát utáljuk!

Túltott diszkreció

Közkedveltségnek öröndő filmszínésznők nemrég nősül! A Mát-rába vltte nászútra ifjú feleséget. Amikor a száll-óba megérkeztek, kiadta a szobalálynak az ord-rét:

— Nagyon megkérlem magt, hogy a szálltában, hogy nászutasok vagyunk. Nem

akarom, hogy mindenki minket bámuljon.

Hogy-hogynem, másnap már a reggelinél minden szem a fiatal pár felé irányult, sőt egyes merészebbek feltűnő köszöntésekkel és meg-jegyzésekkel tették tönkre a fiatalok inkognitóját. A színész sietett is elő-kerülni a szobalányt:

— Nem sajnáltam magától, nem sajnáltam magától 50 forint borralalót, hogy

partisa titokban a ház-ságunkat, s persze, magy-sietett elkotygni, hogy nászúton vagyunk.

A szobalány megstep-penne tiltakozott:

— De művész úr, hova-letszik gondolni! Nem-csak hogy titokban tar-tottam, hogy nászutasok, de mindenkinek azt mes-séltem, hogy csak egy esküdni

Haladjunk a korrall

PÁLYI JENŐ

— Ime a típuspiramis, fáraóm. Forogni nem lehet benne, de ha csendesen fekszik, akkor párezer évig eltart.

Csak feltételek kérdése

A szízen sportuszodában feltűnést kélt egy kispor-tól testű fiatalember, aki az ugrótorony telejéről szebbnél szebb fejeseket ugrik az úszmedencébe. Mindenkiné tetszik a szép produkció, csak a rendki-vől kövér Halapka nincs elragadtatva a látványtól.

— Nagy kunszt! — mon-dja lekicsinylően. — Húsz évvel fiatalabb volnék, nem lennék ilyen kövér és aszt-mas, aztán úszni is tudnék és nem szédülnek a ma-gasban, akkor egy kis bá-torság kéltene hozzá és én is megcsinálnám...

Az orvos is ember

— Most sóhajtsd kétezerszer...

Pályázom a Nobel-díjra

Írta: Karinthy Frigyes

Egész nyugodtan meg merem írni, hogy pályázom a Nobel-alapítvány költői díjára és azt is, hogy milyen minőségben dhajtot pályázni. A zsűri vajszínűleg nem tud magyarul, a zsűri most hinduul tud csak: odaadta a Nobel-díjat Rabindranath Tagore hindu költőnek, akit ezzel a világ legnagyobb költőjének nevezett ki.

Már zsege gyermekkorom óta a Nobel-díjra pályázom. Költeményeim Petőfi, Heine, Baudelaire, Maeterlinck és más almevők alatt jelentek meg. Belevittem költeményeimbe azt az általános emberi hogyhíjjákokat, amit a Nobel-díj alapítója feltételül tűzött. Minden élő nyelven meg-próbálkoztam: hiába. A Nobel-díjat nem kaptam meg. Megkaptam helyette Rabindranath Tagore, a hindu költő? — kérli nagyságos asszonyom. — Mennyiben képviseli a hindu költő az én érzelmeimet, vagy a kegyed érzelmeit, nagyságos asszonyom, vagy azoknak az érzelmeit, akik mint zsűri odaitették a díjat? — Hát, kérem, nagyságos asszonyom, mindjárt megmagyarazom. Itt van Rabindranath Tagore egyik csodaszép költeménye, mely így hangzik:

„Mikor a tamarix-fára először felmász-tam, gyermekkoromban, akkór az én kis szívem még olyan volt, mint egy akaju-boabob, amelyen a drugho-madár fityő-rész.

De most már az én szívemben nem a drugho-madár, hanem a hatalmas Mahadó-Biskája énekel és így tesz: pivi, pivi.”

Pardon, pardon, nagyságos asszonyom, egy percre Nagyságos asszonyom azt jegyzi meg kissé felületesen, hogy mi ez a írás, hisz ez nem egy vers, se rim nincs benne, se ritmus, mi az, hogy boabob és drugho és általában az egész va-cak micsoda legyen. Előre kell bocsáta-nom, hogy a zsűri ezeket a verseket angol fordításban ismerte meg és hogy a hindu verseket így írják, hát így írják. Es hogy ez a vers miért gyönyörű és miért tetszett azoknak az uraknak, akik a díjat adják az embernek? Hát nézze, kérem, nagyságos asszonyom. Ebből a nagy humorista hánymanak 10-15 évfordulója.

versben az a gyönyörű, hogy ebben a versben exotikus zamat van. Hogy mit értünk exotikus zamat alatt? Exotikus zamat alatt azt értjük, hogy az ember sba életében nem hallotta azt a szót, hogy tamarix és boabob és Mahadó és hogy ő a verset egészen másképpen szokta élvezni és rá példátul csak a rim és ritmus hat, — mindezekből viszont arra a következtetésre jut, hogy milyen torosa emberek lehetnek, akik ilyesmin török a fejüket, ezek a hinduk. Hát nem ütötte meg, nagyságos asszonyom, lelké-ben a legmélyebb hurokat az a nagy-szerű gondolat, hogy amikor a tamarix-fára mászott a költő, akkor még csak a drugho-madár fityörészeti, később pedig maga a nagy Mahadó? Mikor szerelmes volt, mikor bánata volt, mikor örült, nem gondolt lelkésen a boabobra? Nem? Na-gyon esodálom.

De mit magyarázzak sokat: megyek haza dolgozni. A feleségem úgyis nagyon furesán néz rám, mióta ez a Rabindra-nath Tagore megnyerte a Nobel-díjat; szárazon és figyelemzetően kijelentette, hogy a jövő évben, éppen abban az idő-ben, mikor a Nobel-díjat adják, neki sür-gősen szüksége lesz kétszáz ezer koro-nára, hát úgy osszam be magamnak. Ké-lobben is ifjú költőink, mint hallom, máris gyakorolják magukat az exotikus írában, most ez az irány, mióta ez a Radindra... na, nem akarom előlrol kez-den.

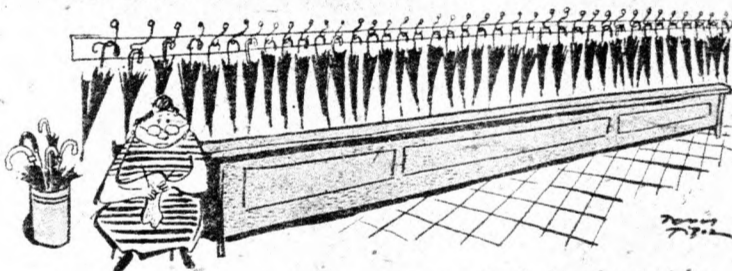
Ezek itt... ez néhány kísérlet, néhány pályamunka... Ez itt a Pápu-almok sorozat, amit holnap szándékozom bekü-deni a Nobel-akadémiára. Ha megengedi, felolvassom az egyiket.

Mikor meglátalak

Atfúrt orrlíkadban
Egy vaskarikán lögött, crixerax-fából
De le voltál sülvé a naptól
És majdnem felhár voltál
De le voltál sülvé a naptól
Te pofokatepe
Te pekefetopó.”

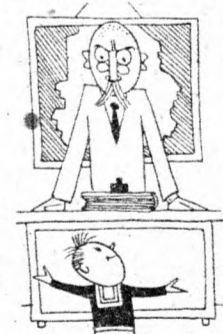
Na jó, így marhaszág, ha hallja az em-ber és tudja, hogy én írtam. Csakhogy én ezt patagóniai levélbéllyeggel fogom küldeni és Buabuo-Tsingula pápuai költő-nek írom magamat alá, — majd meg-látja, milyen gyönyörű lesz akkor mind-járt és hogy fog tetszeni azoknak a No-beléknak! Mennyi báj, mennyi primitív erő, mennyi exotikus tűz és nyers poézis lesz benne... ha én ezt mind bi tudnám mondani magának. Mondja, hogy én mandam, ezzel a verssel még találko-... lán még nekem is tetszeni fog.

Az amszterdami filozófuskongresszus ruhatára

három nappal a kongresszus befejezése után

Túltott óratosság

Figyelmzettette a tanító az osztályt: akinek a családjában járványos megbete-gedés fordulna elő, az jelentse be's mindaddig ne jöjjen iskolába, amíg a be-teg családtag meg nem gyógyult. Egy kisfiú rögtön jelentkezett is: nővére ka-nyaróban fekszik. A tanító hazaküldte.

Két hét múlva bejött ta-nításra a kisfiú, s a tanító megkérdezte tőle:

— Bizonyos, hogy már meggyógyult a nővéred?
— Bizonyos, tanító úr, nemsokára haza is jön vi-dekről.

Egy bizón állampolgár

